

§1 EVOLUTIE

Het woord "evolutie" heeft over het algemeen in orthodoxe, bijbelgetrouwe kringen een reuk van onchristelijkheid.

VRAAG: Is dat terecht?

ANTWOORD: Nee!

Reeds in het **eerste** hoofdstuk van de Bijbel leest men het volgende (Genesis 1:24 en 25):

En God zeide: Dat de aarde voortbrenge levende wezens naar hun aard. En God maakte het wild gedierte naar zijn aard In één adem wordt gezegd "dat de aarde voortbrenge" (**evolutie**) en "God maakte" (**schepping**).

Welke belangrijke les kunnen we hieruit leren? Dat je evolutie en schepping nooit los van elkaar kunt behandelen. **Evolutie zonder schepping bestaat niet!** Dat was het waanidee van vele generaties geleerden. Maar het omgekeerde is ook waar. Spreken over schepping zonder tegelijkertijd ook de evolutie in het oog te houden is eveneens een groot misverstand van hele generaties orthodoxe theologen.

Het is onbegrijpelijk dat zoveel geleerde mensen hebben gedacht dat de dingen zich verder kunnen ontwikkelen zonder een Ontwerper. Bekijk eens een leeuw. Wat een prachtig dier! Zoiets kan onmogelijk het resultaat zijn van een blind spel van moleculen al zouden ze ook een miljard maal miljard jaar hun gang gaan.

Maar nu de andere kant van de zaak. **Schepping zonder evolutie bestaat ook niet!** Het is ontzettend jammer dat veel gelovige godgeleerden hebben gedacht dat dat wel kon en daardoor, naar de mens gesproken, veel intelligente jongelui voor de kerk hebben doen verloren gaan. Men heeft zich in allerlei bochten moeten wringen om de feiten die de wetenschap vond te ontkennen. Dat die feiten vaak door ongelovige geleerden werden vermeld met de bijgedachte dat de Bijbel dus in veel dingen onbetrouwbaar was, doet niet terzake. Feiten zijn feiten!

Misschien kan het voorbeeld van een **kerkklok** dit nog wat verduidelijken. In het portaal van sommige kerken hangen twee touwen, waarmee de kerkklok geluid kan worden. Maar in werkelijkheid is het maar één touw dat daar ergens boven in over een groot

wiel loopt. Alleen iemand die op de zolder boven in de toren is, kan zien dat die twee touwen een eenheid vormen. Nu de toepassing: Alleen daar boven, in de hemel, vormen evolutie en schepping één begrip. Schepping en evolutie zijn naadloos met elkaar verweven.

Even een opmerking: Ik ben er mij terdege van bewust dat wat ik gezegd heb gestamel en gestotter is. Dat is altijd zo wanneer men over hemelse dingen spreekt, maar dat neemt niet weg, dat de essentie van wat ik gezegd heb juist is.

Wat is nu de lering die we uit het bovenstaande kunnen trekken? *Dit dat we nooit over schepping kunnen spreken zonder daarbij ook de evolutie te betrekken en omgekeerd: spreken over evolutie heeft geen enkele zin wanneer we de schepping uit het oog verliezen.*

§ 2 DE HEBREEUWSE LETTERS א EN ב

Om nog wat dieper op de zaak in te gaan zullen we onze aandacht richten op de eerste twee letters van het Hebreeuwse alfabet. Elke letter van dit alfabet heeft een getalwaarde. Iets daarvan vinden we ook terug bij ons Nederlandse alfabet: b.v. V=5 en X=10. De eerste letter 'alef' (א) heeft de getalwaarde 1 en de tweede letter 'bet' (ב) heeft de getalwaarde 2. De eerste letter 'alef' wordt niet uitgesproken maar kan wel drager van medeklinkers zijn door middel van streepjes en stipjes die er aan verbonden worden.

Zo is b.v. het Hebreeuwse woord voor vader, gevormd uit de twee eerste letters van het joodse alfabet:

אב

Men leest het Hebreeuws van rechts naar links. De alef met de streepjes wordt uitgesproken als a en de bet als w. Er staat dus te lezen 'aw'. (In andere gevallen wordt de bet uitgesproken als b.)

Het merkwaardige van de alef is dus dat hij, ofschoon alomtegenwoordig in een Hebreeuwse tekst, niet uitgesproken wordt. Dat die eerste letter een heilig karakter heeft en daarom niet uitgesproken wordt, blijkt ook uit het volgende. Als men de 'alef' goed bekijkt

א

ziet men dat hij eigenlijk uit drie delen bestaat: een schuin liggende letter 'waw' (w) en tweemaal de letter 'jod' (j), links beneden en rechts boven.

Dit is de letter 'waw' ׀ en dit de letter 'jod' ׀. De 'waw' heeft de getalwaarde 6 en de 'jod' heeft de waarde 10. De getalwaarde van de drie onderdelen van 'alef' samen is dus

26

Nu is het merkwaardig dat we dit getal 26 ook krijgen wanneer we de getalwaarde uitrekenen van de naam van de Here zoals Hij die geopenbaard heeft aan Mozes bij het brandende braambos:

יהוה

Deze naam mag door de Joden niet uitgesproken worden. In Nederlandse letters is dit JHWH, door Christenen vaak uitgesproken, terecht of ten onrechte, als Jahweh. De Hebreeuwse naam van God bestaat dus uit vier letters, n.l. 'jod', 'he', 'waw' en nog een keer 'he' (Van rechts naar links gelezen). Hun letterwaarden zijn (in dezelfde volgorde): 10, 5, 6 en nog een keer 5, samen is dat weer

26

We kunnen dus gerust zeggen dat de eerste letter van het joodse alfabet een heilig karakter heeft. Maar het wordt tijd dat we onze aandacht richten op de tweede letter:

Deze letter 'bet' betekent 'huis' en dat huis is ons huis, de wereld waarin wij leven. Zoals bij de heilige 'alef' letter het getal 1 hoort, zo hoort bij onze letter het getal 2. Anders gezegd: Daarboven in de hemel is het kenmerkende getal 1. Hier beneden op de aarde moeten we ons tevreden stellen met het getal 2. Gedachten die in de hemel een eenheid vormen moeten door ons van twee kanten bekeken worden. Die twee is de absolute grens en wie dat niet wil accepteren loopt de kans groot onheil te veroorzaken!

Als voorbeeld noem ik de manier waarop in sommige kringen over de **uitverkiezing** gesproken wordt. Als men spreekt over uitverkiezing moet men tegelijkertijd ook spreken over de **menselijke verantwoorde-lijkheid**.

Door alleen maar te spreken over uitverkiezing kan men mensen in de diepste geestelijke ellende storten. Zulke personen redeneren zo: "Als ik niet tot de uitverkorenen behoor ben ik voor eeuwig verloren."

Maar de Bijbel spreekt een heel andere taal. Jezus zegt: "Komt tot Mij, **allen**, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." (Matteüs 11:28). Niemand wordt dus de deur gewezen als hij zich tot Jezus wendt om gered te worden. Maar diezelfde Jezus heeft ook gezegd: "Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke." (Joh. 6:44).

Zijn die twee uitspraken van Jezus wel met elkaar te rijmen? Ja, ze

T
doen zal?', dan kan er toch na verloop van tijd twijfel de kop opsteken. "Zal ik in de toekomst altijd trouw blijven, ook als de Boze, die mijn zwakke kanten kent, alles op alles zet om mij van Jezus af te trekken." In die toestand vindt men zijn innerlijke rust weer terug door te overdenken, dat achter de overgave aan zijn Heiland het "trekken" van de Vader staat of met andere woorden "het uitverkoren zijn door de Vader" staat. Alle machten van de hel kunnen daartegen niets uitrichten! Dat uitverkoren zijn gaat heel ver terug in de tijd. In Efez. 1:4 staan zelfs deze geweldige woorden: "Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld." Wat moderner uitgedrukt: God kende mij al vóór de 'Oerknal'. Ik bestond toen al in God's gedachten en werd toen al door Hem bemind. Wat een heerlijke waarheid!

zwart
T versterken elkaar zelf. Als iemand in kinderlijk ^{trich} vertrouwen aan Jezus overgeeft en tot Hem zegt: "Wat wilt Gij dat ik